

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

T.I. și alții v. Grecia - [40311/10](#)

Hotărârea din 18.7.2019 [Secția I]

Articolul 4

Anchetă efectivă

Articolul 4-1

Trafic de ființe umane

Lipsa unei anchete efective privind printre altele, eliberarea de vize de către funcționari, care ar fi permis, astfel, traficul de ființe umane: *încălcare*

În fapt – Reclamantele sunt cetățeni ruși care aveau vize emise de Consatul General al Greciei din Moscova. Ele au susținut că angajații consulatului au fost mituiți de traficanți ruși și au eliberat vize care să permită aducerea reclamantelor în Grecia în scopul exploatarea lor sexuale. La sfârșitul anului 2003, reclamantelor le-a fost recunoscută calitatea de victime ale traficului de ființe umane. Autoritățile au inițiat două seturi de proceduri penale împotriva persoanelor direct implicate în exploatarea reclamantelor, precum și proceduri privind emiterea vizelor. Reclamantele s-au plâns de un număr de deficiențe ale acelor proceduri și de implicarea angajaților consulari în exploatarea lor.

În drept – Articolul 4: În acea perioadă, traficul de ființe umane în scopul exploatarea sexuale nu constituia o infracțiune separată. De vreme ce infracțiunea mai puțin gravă a traficului de ființe umane avea un termen de prescripție mai mic, Secția de acuzare a Curții penale a încetat procedurile împotriva a doi dintre acuzați, pentru că urmărirea penală nu putea fi efectuată din cauza prescripției. Astfel, cadrul legal care guverna procedurile nu a fost unul efectiv sau suficient pentru a pedepsi traficanții sau pentru a asigura prevenirea efectivă a traficului de ființe umane.

Cu privire la procedurile referitoare la emiterea de vize, pornirea unei anchete nu a fost dispusă decât la aproximativ nouă luni după ce reclamantele au adus faptele cazului în atenția procurorului de pe lângă tribunalul penal competent pentru infracțiunile de trafic de persoane. Direcția de securitate a poliției a trimis dosarul cauzei la procuror după aproximativ doi ani și șapte luni de la primire, iar etapa preliminară a anchetei a durat mai mult de trei ani. Dacă era adevărat că ancheta în discuție era una oarecum complexă, de vreme ce era necesar să fie audiate ca martori mai multe victime ale traficului de persoane, durata de timp a părut excesivă. Mai mult, în timpul desfășurării urmăririi penale s-au prescris faptele de falsificare de documente și de uz de documente falsificate.

Revenind la problema participării reclamantelor la procedurile în discuție, toate încercările, cu excepția uneia, de a cita martorii au eșuat, pentru că reclamantele nu stăteau la acele adrese. Deși judecătorul de investigație, care a încercat să le găsească pe reclamante, nu a rămas inactiv, nu a existat niciun detaliu care să explice de ce nu s-a încercat căutarea reclamantelor la adresa pe care au trecut-o în cererile lor de constituire ca părți civile.

Având în vedere în special informațiile disponibile despre fenomenul traficului de ființe umane în Rusia și în Grecia în acea perioadă și dată fiind gravitatea susținerilor reclamantei și faptul că au fost acuzați funcționari publici de implicarea în rețelele de trafic de persoane, autoritățile aveau obligația de a acționa cu o diligență specială și de a verifica dacă cererile pentru eliberare a vizelor au fost supuse unei analize detaliate înainte de emiterea vizelor și pentru a disipa, astfel, dubiile privind probitatea funcționarilor publici.

Autoritățile competente nu au abordat cazul cu nivelul de diligență cerut de articolul 4, iar reclamantele nu au fost implicate în anchetă în măsura pretinsă în baza laturii procedurale a acestei prevederi.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 15,000 EUR pentru fiecare din reclamante, în privința prejudiciului moral suferit.

(Vezi și *L.E. v. Grecia*, [71545/12](#), 21 ianuarie 2016, Nota informativă 192; *Chowdury și alții v. Grecia*, [21884/15](#), 30 martie 2017, Nota informativă 205; și Fișa tematică privind [Traficul de ființe umane](#))